

Nr 776

Av fru Olsson, Elvy, och fröken Pehrsson, *angående förbättrat skydd vid sjukdom i anslutning till anstaltsvistelse eller värnpliktstjänstgöring.*

(Lika lydande med motion nr 884 i Andra kammaren)

Då det gäller att återföra alkoholmissbrukare, kriminella och andra missanpassade till ett normalt samhällsliv är eftervården och samhällets hjälp i andra avseenden efter anstaltsvistelsen av mycket stor betydelse för att anpassningsproblemen definitivt skall lösas. Tyvärr måste man konstatera att denna gren av socialvården alltjämt är eftersatt och att behoven i detta avseende inte heller hittills beaktats tillräckligt vid utformningen av samhällets allmänna välfärdsanordningar, t. ex. socialförsäkringarna.

Enligt lagen om allmän försäkring inplaceras den som är berättigad att tillhöra försäkringssystemet i sjukpenningklass och i förmånssystemet i övrigt med hänsyn till inkomstens storlek. Personer, som är intagna på fångvårdsanstalter, alkoholistanstalter och andra liknande allmänna inrättningar och som av annan orsak än sjukdom tagits i förvar på det allmännas bekostnad, åtnjuter inga förmåner från den allmänna försäkringen. Till den senast nämnda gruppen torde även den som vårdats på ungdomsvårdsskola höra. Samma förhållande gäller under värnpliktstjänstgöring. Eftersom de omhändertagna respektive värnpliktiga i allmänhet inte heller har arbetsinkomster som på ett år uppgår till 1 800 kr. är de under denna tid inte heller placerade i sjukpenningklass.

Efter anstaltsvistelsen respektive värnpliktstjänstgöringen skall de på nytt inplaceras i förmånssystemet. Därvid tillämpas den allmänna regeln att den försäkrade omedelbart eller senast inom två veckor till försäkringskassan skall uppge stadigvarande förändringar i sina inkomstförhållanden. Särskilt för dem som har svårt att få arbete efter sin anstaltsvistelse eller värnpliktstjänstgöring kan det emellertid dra långt ut på tiden innan de får ett fullgott försäkringsskydd. Har den som berörs dessutom själv inte tillräcklig vetskap om vilka åtgärder han själv bör vidta kan perioden då han saknar försäkringsskydd ytteligare förlängas.

Den som blir sjuk eller i övrigt får försämrade möjligheter att försörja sig under dessa omständigheter blir i allmänhet hänvisad till att söka socialhjälp. Eftersom det genomgående rör sig om människor, som mer än de flesta andra är i behov av att känna sig jämställda med andra i samhället, vore det enligt vår mening ett framsteg, om man kunde lösa åtmins-

tone en del av dessa problem inom ramen för den allmänna försäkringen. I viss utsträckning kan det ske genom en bättre information vid utskrivningen från anstalterna och genom att övervakare och försäkringskassor görs mer uppmärksamma på problemen. Enligt vår mening är det emellertid dessutom nödvändigt att vidta ändringar i lagen om allmän försäkring för att tillförsäkra de här nämnda kategorierna ett bättre försäkringsskydd. Man kan t. ex. tänka sig att den som vid intagning på anstalt eller vid påbörjad värnplikt är placerad i sjukpenningklass får behålla denna placering under en tid efter anstaltsvistelsen respektive värnpliktstjänstgöringen även om han under denna period har en lägre inkomst än han hade omedelbart före sin anstaltsvistelse respektive värnpliktstjänstgöring.

Med hänvisning till vad som anförts i motionen hemställer vi,
att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla
om utredning om förbättrat skydd vid sjukdom m. m. som
inträffar i nära anslutning till anstaltsvistelse eller värn-
pliktstjänstgöring.

Stockholm den 28 januari 1969

Elvy Olsson (cp)

Maj Pehrsson (cp)

Nr 777

Av fru Olsson, Elvy, och fröken Pehrsson, om samordning av
samtliga lagbestämmelser angående underhåll till
barn.

(Lika lydande med motion nr 874 i Andra kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Elvy Olsson (cp)

Maj Pehrsson (cp)
